

ALPINE A 310 PROJEKTI

Vuonna 2001 matkasimme Renault 25:lla peräkärryn kanssa viikon lomalle Saksaan. Internetistä olimme löytäneet mielenkiintoisen myynnissä olevan Alpine A 310 vuosimallia -78. Tarkoituksena oli tuoda auto kotiin ja rakentaa se alusta asti uudelleen.

Lomamökki puutarhoineen sijaitsi muutaman sadan kilometrin päässä Düsseldorfista, josta kävimme hakemassa auton mökille ihmeteltäväksi. Auto ei vastannut ihan odotuksia; kori oli kiero, moottoritilassa palovaurio ja rungon kiinnityspisteet pahasti ruosteessa, mutta päätimme ottaa haasteen vastaan (1). Saimme auton ilman kommelluksia Suomeen ja kotiin Pöljälle (2).

Ensin talo, sitten auto...

Pientä purkamista lukuunottamatta auto jäi odottamaan parempia aikoja, sillä olimme saaneet ostettua mieleisen omakotitalotontin Maaningalta. Alpine oli sivussa talon rakentamisen ajan, mitä nyt ihasteltiin välillä. Saksasta kävimme hakemassa vielä kaksi Renault 25 V6 Baccaraa käyttöautoksi, kun auton hakemisen "makuun" kerran oltiin päästy. Purkamisen alkoi 2004 lasikuidun piikkaamisella (3,5), sisustan purkamisella (4), ja rungon irroituksella korista (6,8). Pihalla piti "irroittaa" rungon päälläkin (7)! Taisi olla hieman aloitusvaikeuksia: Alpinen kanssa puuhailu jäi jälleen tauolle, kun grillikodan rakentaminen tuntui tärkeämmältä.

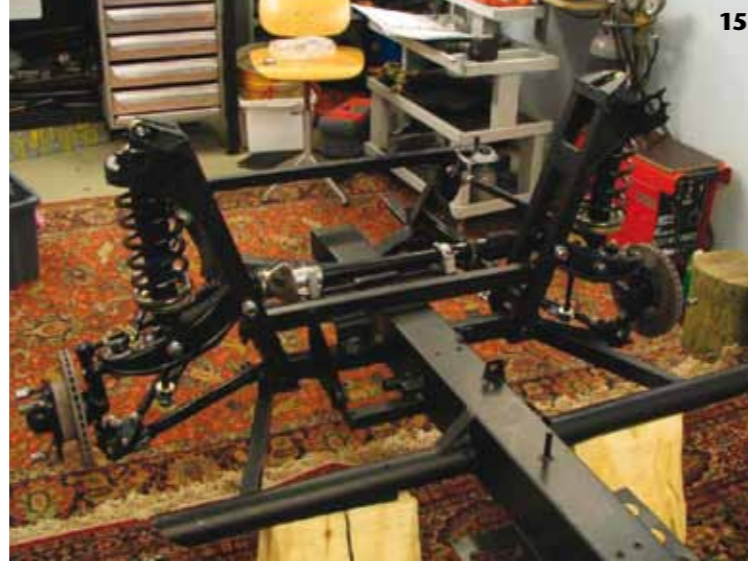

Syksyllä 2006 oli aika siirtää runko autotalliin korin jäädessä autokatokseen. Purkamisen lämpimässä tilassa oli mukavampaa varsin rapistuneesta rungosta: ensin etupää, sitten koko runko (9,10,11). Hitsattavaa riitti totisesti. Lujaa runkoa sai maalaamossa hiekkapuhalluksen, galvanoinnin ja pulverimaalauksen (12). Vanhoista alustan osista poistettiin pinnoite, minkä jälkeen ne hiekkapuhallettiin ja maalattiin kolmeen kertaan autotallissa (13). Saksasta Simon Autosta tilattiin uusia osia: laakerit, nivelet, jarruosat, jäähdytysputket, letkut, takavaljoja ym. Jarrusylinterit kunnostettiin uusilla osilla (14). Kiertokangen laakerit piti tilata Ranskasta.

Osista rakentuu auto

Vuorossa oli rungon kasaaminen, pyörien ripustukset ja takapäähän menevä putkisto. Jarru-, polttoaine- ja kytkinputket oli nyt uusittu (15,16,17,18). Ennen rungon kiinnittämistä koriin oli asennettava kunnostettu moottori paikalleen takapäähän (21). Helmikuun pakkasilla 2009 fiilisteltiin jääveistoksilla, ja yksi veistoksista oli tietysti Alpine A 310 (27).

Runko siirrettiin 2009 autokatokseen, jossa lasikuitulaminoinnin teki alan ammattilainen (19). Seuraavana vuorossa oli sisustaminen jälleen autotallissa. Penkit ja osa sisustusta oli päällystettävänä Salossa, osa päällystettiin kotona. Mitoriston korjauksen ja entisöinnin jälkeen tehtiin kojelaudan ehostus, sisämaalaukset ja sisustus. Savon Sanomat toimi mainiosti kaavapaperina, kun nahkapaloista ja matosta piti saada sisustukseen sopivat kappaleet (20,22,23,24).

Lopulta autoa vietiin peräkärryssä Kuopioon korjaamolle, jossa pyörien kulmat laitettiin kohdalleen ja tehtiin pakokaasumittaukset. Kaikki oli kunnossa katsastukseen, joka sitten oli 2.10.2010, ja auto sai kilven CRA-1. Rekisterikilpi on samaan hintaan tavallista lyhyempi – moottorin jäähdytyksen takia! Viimeisenä osana tilasimme Simon Autosta keväällä 2012 takaspoilerin (25).

Muutaman kerran kesässä olemme ajelleet Alpinella. Otimme paljon kuvia eri työvaiheista, ja laitoimme niitä sitä mukaa kotisivuille katseltavaksi, myös kuvakirjaksi. Keskustelut autoharrastajien kanssa ovat olleet antoisia. Auto on nyt toisten vanhojen autojen kanssa mökillä tallissa odottamassa seuraavia rientoja (26).

Kymmenen vuottahan siinä meni, välillä tympäisi, mutta suurimman osan ajasta oli ihan mukavaa. Tänään 26.9.2012 Alpine on hyväksytty museorekisteriin. Tulipahan tehtyä.

Jukka ja Aune Eskelinen, työ suhteessa 9/1. www.sinikiviset.com

